

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Tos/23/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123011509
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešátková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8123011509.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešátkovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a JUDr. Vladimíra Monoka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.12.2023 v Prešove taktó

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietla sťažnosť odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Prešov sp. zn. 31PP/68/2023 zo dňa 27.10.2023.

odôvodnenie:

Okresný súd Prešov uznesením sp. zn. 31PP/68/2023 zo dňa 27.10.2023 podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku zamietol návrh ods. A. B. na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/23/2023 zo dňa 24.08.2023 vo výmere 2 rokov v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť odsúdený, ktorú neodôvodnil.

Na základe sťažnosti odsúdeného krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Okresný súd svoje rozhodnutie o zamietnutí žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody v podstate odôvodnil tým, že u odsúdeného po komplexnom vyhodnotení splnenia materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia nemal preukázané reálne polepšenie odsúdeného vo výkone trestu a plnenie jeho povinností a zmenu jeho vnútorného postoja, nielen formálnu, ale reálnu v takej miere, ktorá by odôvodňovala záver o tom, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na to, že pobyt odsúdeného A. B. je síce v ÚVTOS hodnotený pozitívne v tom smere, že sa správa slušne a dodržiava ústavný poriadok a zaznamenal sa už aj kladný poznatok, avšak nebol ani raz disciplinárne odmenený (hoci ani potrestaný), aj keď je to spôsobené najmä krátkym trvaním výkonu trestu. Navyše sám riaditeľ v závere hodnotenia odsúdeného poukázal na menej priaznivú prognózu a stredné riziko recidívy, podmiennečné prepustenie neodporučil. Súd prvého stupňa zároveň poukázal na doterajší život odsúdeného, ktorý má celkovo už aj s týmto posledným odsúdením 13 záznamov v registri trestov, z čoho vyplýva, že trestnej činnosti sa dopúšťal pravidelne a opakovane, pričom ani výkony nepodmiennečných trestov v minulosti na neho nemali želaný efekt v tom smere, že po ich výkone sa znova dopustil trestnej činnosti. Za nie menej významné považoval okresný súd i nekritický postoj obžalovaného k svojej trestnej činnosti, čím deklaroval, čo nedeklaruje uvedomenie si svojho protiprávneho konania.

Na základe uvedeného okresný súd dospel k záveru, že od odsúdeného nemožno očakávať, že po podmienčnom prepustení povedie riadny život, a teda nespĺňa materiálne podmienky na podmienčné prepustenie v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona.

Zo spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 11T/12/2023 zo dňa 06.04.2023 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/23/2023 zo dňa 24.08.2023 bol A. B. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. e) Tr. zákona, na skutkovom základe tam uvedenom a bol mu za to uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený bol dodaný do výkonu väzby dňa 21.08.2022 a po nariadení výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Kežmarok pod sp. zn. 11T/12/2023 bol dňa 24.08.2023 preradený do výkonu trestu odňatia slobody. Lehota väzby pritom začala plynúť od 18.08.2023.

Podľa § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

Vzhľadom na to, že odsúdený vykonáva trest odňatia slobody uložený za prečin, formálne podmienky v zmysle § 66 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, teda vykonanie polovice uloženého trestu odňatia slobody odsúdeným boli splnené uplynutím dňa 18.08.2023 po započítaní výkonu väzby.

Odsúdený teda splnil formálne podmienky na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, no aj krajský súd, v názorovej zhode s okresným súdom, dospel k záveru, že odsúdený nespĺnil podmienky materiálne. Súčasťou materiálnych podmienok pre rozhodnutie súdu o podmienčnom prepustení v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona je totiž preukázanie toho, že odsúdený plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie za súčasného preukázania, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Krajský súd poznamenáva, že podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je opodstatnené len vtedy, ak vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré môžu mať v rámci konania o podmienčnom prepustení význam, je daný predpoklad, že odsúdený po podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody povedie riadny život, a že to nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. Okolnosť, ktorá má v tejto súvislosti veľký význam, je predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane vyhodnotenia rizika jeho prípadnej recidívy. V nadväznosti na uvedené musí súd zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného, celkové správanie a plnenie povinností vo výkone trestu, pretože tieto okolnosti vedú ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať po tom, ako opustí ústav na výkon trestu odňatia slobody. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti a súd je vždy odkázaný na subjektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať doterajšie sklony odsúdeného v páchaní trestnej činnosti.

Na podmienčné prepustenie neexistuje právny nárok, a preto súd pri jeho rozhodovaní je vždy odkázaný len na také okolnosti, ktoré sú zistiteľné z histórie jeho života, medzi ktoré nepochybne patria jeho odsúdenia, charakter trestnej činnosti, za ktoré bol súdom doposiaľ sankcionovaný. Všetky tieto okolnosti je pritom nutné posudzovať v ich vzájomných súvislostiach a nie izolovane. Len tak je totiž možné spoľahlivo posúdiť, či aktuálne správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody, nie je len vonkajším prejavom jeho prispôsobenia sa prostrediu ústavu na výkon trestu, ale je výrazom skutočných zmien jeho osobnosti odôvodňujúcich nádej, že v budúcnosti povedie riadny život.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že ods. A. B. bol doposiaľ aj s aktuálnym trestom spolu 13-krát súdený, v štyroch prípadoch sa hľadí na páchatel'a, akoby nebol odsúdený a pre ukládanie súhrnných trestov za zbiehajúcu sa trestnú činnosť mu boli uložené štyroch prípadoch nepodmienečné tresty

odňatia slobody. V minulosti už raz bol odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, a to uznesením Okresného súdu Košice 1 pod sp. zn. 2PP/258/01 zo dňa 25.09.2001 vo veci Okresného súdu Poprad pod sp. zn. 6T/90/01, avšak vzhľadom na neosvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia, mu bol dňa 10.05.2006 nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody, a tento musel vykonať. Navyše, v ďalšom živote sa dopustil početnej trestnej činnosti, na ktorú podrobne poukázal súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí, a túto páchal pravidelne, v relatívne krátkom časovom slede. Z údajov odpisu registra trestov teda vyplynulo, ako správne konštatoval aj okresný súd, že trestnej činnosti sa odsúdený dopúšťal pravidelne a opakovane, pričom ani výkony nepodmiennečných trestov v minulosti na neho nemali želaný efekt v tom smere, že po ich výkone sa znova dopustil trestnej činnosti.

Nemožno teda prehliadnuť trestnú minulosť odsúdeného, ktorý už mal šancu preukázať spoločnosti snahu vedenia riadneho života po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, čo nevyužil a opätovne sa dostal do rozporu so zákonom a dopustil sa ďalšej trestnej činnosti. Tieto skutočnosti kladú na jeho správanie, z hľadiska preukázania polepšenia, v aktuálne vykonávanom treste odňatia slobody pochopiteľne vyššie nároky.

Z hodnotiacej správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Prešov zo dňa 14.09.2023, na obsah ktorej okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia podrobne odkázal, považoval krajský súd z hľadiska skúmania skutočností uvedených v § 66 Tr. zákona za potrebné uviesť, že odsúdený sa v rámci svojich povinností vyplývajúcich z požiadaviek na dodržiavanie podmienok výkonu trestu odňatia slobody síce správal vhodne a požiadavky výkonu trestu odňatia slobody dodržiaval, no ani v jednom prípade nebol disciplinárne odmenený, na druhej strane však nemá vykázané ani disciplinárne tresty. Táto skutočnosť v porovnaní s výmerou vykonávaného uloženého trestu nasvedčuje v konfrontácii s doterajším životom odsúdeného tomu, že jeho aktuálne správanie sa vo výkone trestu nie je výrazom jeho skutočného polepšenia, ale je len výsledkom prispôsobenia sa podmienkam výkonu trestu odňatia slobody a snahy o podmiennečné prepustenie. S poukazom na uvedené je krajský súd toho názoru, že odsúdený je schopný rešpektovať právne normy len v podmienkach výkonu trestu.

Pokiaľ totiž odsúdený odkazoval na svoje osobné a rodinné pomery (vážne zdravotné problémy vnuka, osamelosť jeho dcéry pri výchove 6 detí), išlo nepochybne o skutočnosti vytvárajúce predpoklady, ktoré by spolu s prejavenu ľútosťou mohli spolupôsobiť ako priaznivé faktory na ďalšie jeho správanie, no zo skutočností uvedených vyššie vyplynulo, že odsúdený doposiaľ nepreukázal vo výkone trestu také polepšenie, ktoré by odôvodnilo až podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Pritom osobné a rodinné pomery, na ktoré poukazoval v podanej sťažnosti, ho mali o to viac motivovať k preukázaniu splnenia podmienok podmiennečného prepustenia. Odsúdený počas výkonu trestu mal (a naďalej má) príležitosti preukázať polepšenie tým, že okrem riadneho dodržiavania ústavného poriadku a pravidiel výkonu trestu, ktoré musí dodržiavať každý odsúdený vykonávajúci trest odňatia slobody, musí preukázať aj to, že v jeho správaní nejde len o prispôsobenie sa podmienkam výkonu trestu, ale že má skutočný záujem svojím správaním dokázať, že nie je potrebné, aby vykonal celý uložený trest odňatia slobody. Záver, že odsúdený nesplnil podmienky podmiennečného prepustenia, možno vyvodiť aj z jeho nekritického postoja k svojej trestnej činnosti. Ten totiž poukazuje na to, že k jeho vnútornej premene ešte nedošlo. Ak totiž naďalej obhajuje svoje protiprávne konanie, je zrejme, že jeho postoj k porušovaniu spoločenských noriem sa nezmenil a možno tak dôvodne očakávať, že po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu bude páchať trestnú činnosť, tak ako ju doteraz spáchal po výkone uložených nepodmiennečných trestov odňatia slobody.

Podľa názoru sťažnostného súdu bola preto žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu uloženého trestu odňatia slobody predčasná, nakoľko plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal dostatočné polepšenie, ani takú zmenu vo svojom správaní, ktorá by odôvodnila očakávanie, že už po kratšom výkone uloženého trestu odňatia slobody, v budúcnosti povedie riadny život.

Sťažnostný súd preto po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj dôkazov, ktoré boli vykonané okresným súdom, dospel k záveru, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol žiadosť o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného A. B., je v súlade so zákonom,

a preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.